

پیروزی غلبه‌کنندگان که با دانیال و همراهانش دیده می‌شود

خواندن متون مقدس: دانیال ۱-۶

۱. اصل بازیابی خداوند، با «دانیال و رفیقانش [همراهانش]» (حَنَنیَا، میسائیل و عَزْرِیَا) به عنوان غلبه‌کنندگانی که در پیروزی‌شان بر تدبیرهای شیطان مطلقاً با خدا یک بودند، دیده می‌شود - دانیال ۲: ۱۳، ۱۷؛ ر.ک. مکاشفه ۱۷: ۱۴؛ متی ۲۲: ۱۴:

آ. در وسوسه ابلیسی خود بر دانیال و همراهانش، نبوکدنصر، نام‌های آنها که نشان می‌داد آنها از آن خدا هستند را به نام‌هایی تغییر داد که آنها را با بت‌ها یک می‌کرد - دانیال ۱: ۶-۷.

ب. نام دانیال، به معنای «خدا داور من است»، تغییر یافت به بَلَطْشَصَّر، به معنای «شاهزاده بیل [بِل]» یا «محبوب بیل [بِل]» - اشعیا ۴۶: ۱.

پ. نام حَنَنیَا، به معنای «یهوه با فیص عطا کرده است» یا «مورد لطف یهوه»، تغییر یافت به شَدْرَک، به معنای «روشن شده توسط خدای خورشید».

ت. نام میسائیل، به معنای «چه کسی آنچه خدا هست است؟»، تغییر یافت به مِیْشَک، به معنای «چه کسی می‌تواند مثل الهه شَخ باشد؟»

ث. نام عَزْرِیَا، به معنای «یهوه یاری کرده است»، تغییر یافت به عَید-نِغُو، به معنای «خادم امین خدای آتش، نِغُو».

۲. دانیال و همراهانش بر رژیم اهریمنی، پیروزمند بودند - دانیال ۱:

آ. وسوسه ابلیسی نبوکدنصر ابتدا این بود که آن چهار نواده جوان باهوش برگزیدگان شکست خورده خدا، دانیال و سه همراهش را وسوسه کند، تا با برخورداری از غذای ناپاک او، غذایی که به بت‌ها اهدا می‌شد، آلوده شوند.

ب. برای دانیال و همراهانش، خوردن آن غذا به معنای پذیرش آلودگی، پذیرش بت‌ها و در نتیجه یک شدن با شیطان بود - ر.ک. ۱ قرنیتان ۱۰: ۱۹-۲۱.

پ. وقتی دانیال و همراهانش از خوردن غذای ناپاک نبوکدنصر امتناع کرده و در عوض خوردن سبزیجات را انتخاب کردند (دانیال ۱: ۸-۱۶)، در اصل آنها درخت شناخت نیک و بد را رد کردند (ر.ک. پیدایش ۳: ۶-۱) و درخت حیات را گرفتند، که باعث شد آنها با خدا یک باشند (ر.ک. ۲: ۹، ۱۶-۱۷).

ت. بازیابی خداوند، بازیابی خوردن عیسی برای بناسازی کلیساست - آ.آ. ۹، ۱۶-۱۷؛ مکاشفه ۲: ۷، ۱۷؛ ۳: ۲۰.

ث. ما می‌توانیم عیسی را با خوردن کلامش و با دقت در تماس و بودن با کسانی که او را از قلبی خالص می‌خوانند، بخوریم - ارمیا ۱۵: ۱۶؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲۲؛ ۱ قرنیتان ۱۵: ۳۳؛ امثال ۱۳: ۲۰.

۳. دانیال و همراهانش بر کوری ابلیسی، که مانع مردم از دیدن تمثال بزرگ انسانی و سنگ خردکننده به عنوان تاریخ الهی در درون تاریخ انسانی می‌شود، پیروزمند بودند - دانیال ۲:

آ. مسیح جمعی به عنوان سنگ و کوه، داماد با عروسش، انسان جمعی خدا با نَفَس خدا، ضد مسیح و لشکریانش را با نَفَس، شمشیر، دهانش، خرد و هلاک خواهد کرد - آ.آ. ۳۴-۳۵، ۴۴-۴۵؛ ۲ تسالونیکیان ۲: ۸؛ مکاشفه ۱۹: ۱۱-۲۱؛ پیدایش ۱۱: ۴-۹؛ ر.ک. اشعیا ۳۳: ۲۲.

ب. مسیح، به عنوان سنگ زنده و نفیس، سنگ بنیاد، سنگ زاویه، و سنگ سر بنای خدا، ما را با خود به عنوان آن نفیس تزریق می‌کند تا ما را به عنوان سنگ‌های زنده و نفیس برای بنای خود دگرگون کند - ۱ پطرس ۲: ۴-۸؛ اشعیا ۲۸: ۱۶؛ زکریا ۳: ۹؛ ۴: ۷، ۹-۱۰.

۴. دانیال و همراهانش بر وسوسه بت‌پرستی، پیروزمند بودند - دانیال ۳؛ ر.ک. متی ۴: ۹-۱۰:

آ. هر آنچه در روح تولد تازه یافته ما خدای حقیقی نباشد، بتی است که جایگزین خداست؛ هر آنچه در روح یا از روح نباشد، بت است - ۱ یوحنا ۵: ۲۱.

ب. دشمن بدن، خود است که با منافع شخصی، خودبزرگ بینی، خودستایی، خودآرایی و قوت خود، جایگزین خدا می شود. در بدن و برای آن، ما خود را انکار می کنیم و نه خود بلکه مسیح عیسی را به عنوان خداوند موعظه می کنیم - متی ۱۶: ۲۴؛ ۲ قرننیا ۴: ۵.

پ. همراهان دانیال روح شهادت [شهید شدن] حقیقی داشتند؛ آنها به قیمت جان های خود، برای خداوند به عنوان خدای یگانه و علیه بت پرستی ایستاده، به دستور نبوکدنصر به درون کوره آتش سوزان افکنده شدند - دانیال ۳: ۱۹-۲۳.

ت. وقتی نبوکدنصر به درون کوره نگاه کرد، چهار مرد را دید که در میان آتش راه می روند (آ. ۲۴-۲۵)؛ چهارمین نفر، مسیح عالی به عنوان پسر انسان بود که آمده بود تا با سه غلبه کننده رنج کشیده و آزار دیده اش باشد و آتش را به مکانی خوشایند برای قدم زدن تبدیل کند.

ث. آن سه غلبه کننده نیازی نداشتند از خدا بخواهند که آنها را از کوره رهایی دهد (ر. ک. آ. ۱۷)؛ مسیح به عنوان پسر انسان - آن که واجد شرایط و قادر به همدردی با مردم خدا در همه چیز است (عبرانیان ۴: ۱۵-۱۶) - آمد تا همراه آنها باشد و در رنج هایشان از آنها مراقبت کرده، با حضور خود، محل رنج آنها را به وضعیتی خوشایند تبدیل کند.

۵. دانیال و همراهانش بر پوششی که مانع مردم از دیدن حکمرانی آسمان ها توسط خدای آسمان ها می شود، پیروزمند بودند - دانیال ۴:

آ. به عنوان کسانی که توسط خدا برگزیده شده ایم تا به عنوان مردمش برای برتری مسیح باشیم، ما تحت حکم آسمانی خدا جهت برتری دادن به مسیح هستیم - آ. ۱۸، ۲۳-۲۶، ۳۰-۳۲؛ رومیان ۸: ۲۹-۲۸؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ ۲ قرننیا ۱۰: ۱۳، ۱۸؛ ارمیا ۹: ۲۳-۲۴.

ب. «کسانی که با تکبر راه می روند، او قادر است که ایشان را پست نماید» - دانیال ۴: ۳۷.

۶. دانیال و همراهانش بر جهل مربوط به نتیجه مستی در برابر خدا و توهین به قدوسیت او، پیروزمند بودند - باب ۵:

آ. برداشتن ظروفی که برای پرستش خدا در معبد مقدس او در اورشلیم بود، توسط بِلْشَصْر، و استفاده از آنها در پرستش بت ها، توهین به قدوسیت خدا بود (آ. ۴)؛ او باید از تجربه نبوکدنصر درس می گرفت (۴: ۱۸-۳۷)؛ لیکن، او درس نگرفت و در نتیجه رنج کشید (۵: ۱۸، ۲۰، ۲۴-۳۱). ب. «روح فاضل و معرفت و فطانت، و تعبیر خوابها و حل معماها، و گشودن عقدهها [به معنای واقعی کلمه، گرهها] در این دانیال... یافت شد» - آ. ۱۲.

پ. «و تو... بِلْشَصْر! اگر چه این همه را دانستی، لکن دل خود را متواضع ننمودی، بلکه خویشتن را به ضد خداوند آسمانها بلند ساختی و ظروف خانه او را به حضور تو آوردند و تو و اُمَرایت و زوجه ها و مُتعه های از آنها شراب نوشیدید و خدایان نقره و طلا و برنج و آهن و چوب و سنگ را که نمی بینند و نمی شنوند و (هیچ) نمی دانند تسبیح خواندی، اما آن خدایی را که روانت در دست او و تمامی راههایت از او می باشد، تمجید ننمودی» - آ. ۲۲-۲۳، ر. ک. آ. ۲۰.

۷. دانیال و همراهانش بر حيله ای که مانع امین بودن غلبه کنندگان در پرستش خدا می شد، پیروزمند بودند - باب ۶:

آ. مرکز دانیال ۶، دعای انسان برای انجام اقتصاد خداست؛ دانیال برای انجام کاری که انسان نمی توانست انجام دهد و فهمیدن آنچه انسان نمی تواند بفهمد، به دعا وابسته بود؛ هیچ راه دیگری برای به کمال رساندن و برآوردن اقتصاد خدا جز دعا نیست؛ این رمز درونی این باب است. ب. دانیال روزانه سه بار با پنجره های باز به سمت اورشلیم دعا می کرد؛ از طریق دعای پرفیض او، خدا اسرائیل را به سرزمین پدرانشان بازگرداند (آ. ۱۰؛ ر. ک. ۱ پادشاهان ۱۹: ۱۲، ۱۸)؛ خدا وقتی به دعای ما گوش خواهد داد که دعای ما به سمت مسیح (که نمادش سرزمین مقدس است)، به سمت پادشاهی خدا (که نمادش شهر مقدس است) و به سمت خانه خدا (که نمادش معبد مقدس است) به عنوان هدف اقتصاد جاودان خدا باشد - ۸: ۴۸-۴۹.